

Fiskeri- og kystdepartementet

Vår dato
06.03.2013

Vår referanse
2012/00015-37

Vår saksbehandler
Eiling Lorentsen 93096583

Deres referanse
201000875- /B31E

**MINSTEMÅL PÅ SEI NORD OG SØR FOR 62° N - FORSLAG TIL ENDRINGER -
HØRINGSNOTAT FRA FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET.**

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 5. mars d.å. og fattet slikt vedtak:

«Fiskeri- og kystdepartementets sendte i oktober 2012 et notat vedrørende minstemålbestemmelser for sei på høring. I notatet foreslår departementet at den dispensasjonen som seinotflåten har fra det ordinære minstemålet skal oppheves både nord og sør for 62° N slik at alle fartøygrupper skal etterleve et minstemål på 40 cm sør for 62° N og 45 cm nord for denne grensen.

Det legges til grunn for høringen den forpliktelse departementet mener ligger i Havressursloven, hvor det heter at de enkelte bestandene skal forvaltes og høstes på en mest mulig bærekraftig og lønnsom måte samlet sett over tid, samtidig som det også tas hensyn til ulike kystsamfunn og aktørene i næringen. I tillegg uttaler departementet at minstemålet for sei bør være mest mulig likt for alle grupper for å unngå forskjellsbehandling.

Norges Fiskarlag vil uttrykke en viss forbauselse over at departementet ikke har tatt et tilbakeblikk over de prosesser som har vært gjennomført med hensyn til hvilket minstemål for sei som burde gjelde. Departementet har heller ikke villet vektlegge det faktum at dagens minstemål er et resultat av et kompromiss mellom næring, forskning og forvaltning.

Når dette er sagt, er Norges Fiskarlag ikke uenig med departementet om at vi skal ha en bærekraftig ressurs-forvaltning og at alle bestander som beskattes bør gi et høyest mulig utbytte. Denne målsettingen kan være vanskelig å oppnå i enkelte fiskeri, enten som følge av kunnskapsmangel eller fordi vi har en fiskerinæring i dette landet som er avhengig av en del rammebetingelser for å kunne eksistere og for å kunne drive lønnsomt.

Departementet har uttalt at "*det også tas hensyn til ulike kystsamfunn og aktørene i næringen*" når høstingsbetingelser skal diskuteres. Dersom departementet hadde villet vektlegge dette, så hadde det vært naturlig å gi en beskrivelse av tidligere prosesser, både med hensyn til de biologiske og bioøkonomiske vurderinger som ledet fram til gjeldende minstemål og differensiering.

Norges Fiskarlag mener at det i diskusjonen om nytt minstemål, bør stilles spørsmål ved hvorvidt vi i dag har en bærekraftig beskatning av seibestanden og hvorvidt denne bestanden kunne ha gitt et høyere utbytte enn den gir med dagens beskatnings-strategi.

Det er ikke i det foreliggende notat tatt en slik diskusjon, men i stedet er det bygget en argumentasjon som langt på vei skal føre fram til at notfisket etter sei ikke er i tråd med best mulig forvaltning. I tillegg at ved å tillate et fiske etter sei med minstemål, kan dette hindre at økosystemene oppnår den maksimale produksjon som de teoretisk kunne hatt.

I denne sammenhengen er følgende kommentar fra Havforskningsinstituttet uttalt i et forvaltningsråd til Fiskeri- og kystdepartementet i 2009 beskrivende for om forvaltningen blir mer optimal med et endret minstemål for sei som er fisket med not. Det heter i deres uttalelse bl.a. at "*en økning i minstemålet på sei langs norskekysten nord for Stad, neppe vil gi et økt langtidsutbytte på mer enn 5 %.*" Samtidig uttrykte Havforskningsinstituttet at effekten på seinotfiske mest sannsynlig vil være negativ mens andre flåtegrupper vil få større tilgjengelighet.

Norges Fiskarlag vil minne om at det senest i forbindelse med justeringen av minstemålet i 1998 ble forespeilet en betydelig økning i langtidsutbyttet for sei. Dersom det ble oppnådd, er det i dag andre forhold som bidrar til at det er reduksjon i rekruttering og totalbestand av sei, og ikke noe som kan relateres til notfisket.

I forhold til et høyere minstemål for notflåten sør for 62° N uttalte Havforskningsinstituttet i samme forbindelse i forvaltningsrådet fra 2009 at notfisket sør for Stad ikke utgjør mer enn 2 – 3 % av fangstene av nordsjøsei og at det "*har liten betydning for langtidsutbyttet, selv om sei på Vestlandet ofte er småfallen. Dersom notfisket stanses vil dette i hovedsak bare bli en overføring av notkvantumet til trål og garn.*"

I høringsnotatets kapittel 5.4 ber Fiskeri- og kystdepartementet om innspill på en del problemstillinger som vil være aktuelle å få belyst, dersom forslaget om økt minstemål på notseien vedtas.

Norges Fiskarlag vil igjen vise til tidligere prosesser, som langt på vei beskriver de etterspurte konsekvensene. Det ble da påpekt at alt seinotfiske fra Troms og sørover vil måtte opphøre. Det er i disse områdene ikke tilgjengelig sei som er av en slik størrelse at den lovlig kan fiskes med not dersom minstemålet heves til 45 cm. Fra Troms og nordover vil seinotfisket bli dramatisk redusert. En vil tidvis kunne drive et seinotfiske. Imidlertid vil fjordlinjeproblematikken, der det er foreslått at fartøy over 15 meter ikke kan fiske innenfor fjordlinjene bidra til å skape ytterligere problemer.

I tillegg vil det bli en betydelig utfordring for industrien langs hele kysten som har vært avtakere av råstoff fra seinotflåten, hvor det i noen måneder midt på året ikke lenger vil kunne holde åpent. Det vil også gå ut over sjarkflåten. Lavere sysselsetting og verdiskaping blir konsekvensen av forslaget for bedriftene og regionene der disse holder til.

Påstanden fra Fiskeri- og kystdepartementet om at vi i dag har en dårlig utnyttelse av seibestanden er ikke i samsvar med det forskerne uttaler. Påstanden er heller ikke i samsvar med tidligere utredninger, hvor også økonomiske vurderinger ble foretatt. I dag har vi dessuten en industri som oppnår lønnsomhet og har et marked for notsei, i tillegg til at dette også gjør det mulig for industrien å holde åpent i en periode av året hvor det er lavere tilgang på annet råstoff. Samfunnsøkonomisk vil det derfor bli negativt om denne industrien må stoppe mottaket som følge av liten råstofftilgang, og permittere arbeiderne i denne perioden. Det kan heller ikke utelukkes at enkelte vil måtte stenge for godt.

Norges Fiskarlag kan ikke se at en har noen dårlig utnyttelse av seibestanden, spesielt tatt i betraktning at forskerne mener en bare vil få en marginal økning av langtidsutbyttet ved å øke minstemålet. Det er også viktig å ta hensyn til at den verdiskapingen som seinotflåten representerer både på sjø og land er meget viktig i forhold til både bosetting og sysselsetting. Hvis det er dette Fiskeri- og kystdepartementet mener med "samfunnsøkonomiske grunner" så har seinotfisket utvilsomt en viktig betydning.

Departementet spør om den foreslåtte endringen vil fordre noen forutsetninger. Det er uklart hva som legges i dette, men dersom det blir slik at notflåten ikke blir i stand til å fiske tildelte kvoter, får dette konsekvenser for denne delen av flåten. Det må da vurderes om de skal kompenseres økonomisk eller ressursmessig.

En gjennomføring av forslaget vil føre til et umiddelbart krav om justering av den omforente fordelingsmodellen som er vedtatt av Landsmøtet i Norges Fiskarlag, da en endring av minstemålbestemmelsene for sei vil ha en direkte inngripen i dette problemkomplekset. Dette betyr at når forslaget fører til økt seifiske for trålflåten og redusert seifiske for kystnotflåten, kan dette tapet måtte påregnes kompensert gjennom økte andeler av en eller flere andre arter.

Ovenstående klargjøring om konsekvensene ved å øke minstemålet for sei som fiskes med, innebærer at Norges Fiskarlag klart går mot at det gjøres endringer i bestemmelsene av minstemål på sei slik Fiskeri- og kystdepartementet foreslår i sitt høringsnotat. En gjennomføring av forslaget vil føre til at seinotfisket i sør vil opphøre mens det i nord vil bli vanskeliggjort og eller umuliggjort, og de bedrifter som har produksjon basert på sei kan forventes å måtte avvikle. For bedrifter i nord, vil det bli vanskelig å opprettholde dagens begrensede lønnsomhet, og det må forventes mange distriktsarbeidsplasser kommer til å bli nedlagt.

Avslutningsvis vil Norges Fiskarlag anmode kontrollmyndighetene om å prioritere hyppige kontroller av seinotfisket, slik at fiskefelt kan stenges straks innblanding av undermåls sei i fangstene overstiger minstemålsregelverket. Videre må mottaksbedriftene pålegges å ta prøver av seinotfangstene for å registrere størrelsessammensetningen. Dette er spesielt viktig knyttet til kvantumet på 3.000 tonn med et særskilt minstemål i området mellom 66°33'N og 62°N.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø

Jan Birger Jørgensen

Kopi til: Medlemslagene
Landsstyrets medlemmer
Fiskeridirektoratet
Havforskningsinstituttet
fiskesalgslagene
FHL
NSL